

vil tilføje, at hele Rabatsystemet under den nuværende Krise fremkalder en stadig stigende Uvillie og Misfornøjelse rundt omkring i Forretningsverdenen, som ser de store Aftagere i en økonomisk Krisetid, der kan være særlig vanskelig for de smaa, blive stillet gunstigt, fordi de handler med de store Masser, medens den lille Aftager ikke kan komme i Betragtning paa samme Maade. Hele Systemet maa i alt Fald kræve — hvad man end i øvrigt kan indvende imod det — en Tid i økonomisk Ro, et Næringsliv i Trivsel; under en Uro, en Krise og med et Næringsliv i Bekymring og Forfald bliver Systemet overordentlig farligt.

Ved et Møde, som blev afholdt her i København for nylig — jeg tror, det var i Handels- og Kontoristforeningen — udtalte Departementschef Dalhoff det samme, som andre har udtalt før ham, at det Pristal, vi fik i August, kan ikke ventes yderligere nedsat. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at hvis dette skulde være rigtigt, hvis vi skulde blive staaende paa et Pristal af 184 og gennemføre og opretholde Guldkrone paa dette Prsniveau, vilde Prsniveauet her i Landet komme til at ligge væsentligt højere end i alle andre Guldlande, 10 Points højere. Det vilde være en ganske uholdbar Tilstand, men derfor betragter jeg ogsaa disse Udtalelser som Udtryk for et beklageligt Fejsyn. I det Øjeblik der kommer fornødne Takst-, Kontingent- og Skattenedsættelser, og naar der øves en tilstrækkelig Paavirkning paa de Priser, som ikke har villet følge med, maa ogsaa vort Pristal falde yderligere. Det er bekendt, at Fødevareregruppen, ikke blot de indenlandske Fødevarer, men ogsaa Kolonialvaregruppen, viser et Pristal, 159, der ligger under Pristallets Gennemsnit, og derfor synes jeg, at det var ikke vel betænkt af den højtærede Statsminister at sige, at det var særlig i Handelen med det lille Omraade, at der blev taget saa store Avancer, at det virkede prisfordyrende, thi det er netop i Varer, som den lille Handel besørger, at Pristallet er sunket stærkest, ligger under Gennemsnitsniveauet. Jeg tror nok, man tør sige, at Detailhandlerne, som selvfølgelig en Tid har strittet imod, har fulgt og har maattet følge Engrospristallet paa de Varer, som de handler med. De andre Grupper, de, som ligger højere end Gennemsnitspristallet, er Klæder, Fodtøj og Vask. Naar man ser paa Fodtøj, saa er Engrospristallet faldet meget betragteligt, men i Detailpristallet indgaar Skotøj med en meget højere Pris, og hvis den højtærede Minister tænkte paa denne særlige Art af Handel, har han

maaske mere Ret, end hvis han tænkte paa den almindelige Detailhandel. Endvidere ligger endnu Belysning og Brændsel paa 215 Points overfor Gennemsnittets 184, men ved de Nedsættelser, som f. Eks. er gennemført i Københavns Kommune og andre Kommuner, vil Pristallet komme til at gaa nedad. Og endelig er der vedrørende Boligen det Forhold, at Huslejen ligger paa det samme Niveau som Prsgennemsnittet, hvilket er for højt, og at dette fremkommer bl. a. ved alt det, som fordyrer Boligopførelse for Øjeblikket, hvilket man jo faar et levende Vidnesbyrd om, naar man ser paa Engrospristallet, som viser et Gennemsnit af 162, medens Engrospristallet for Mursten, Cement og Kalk er 251. Med andre Ord, der er Priser, som maa paavirkes endnu, ligesom der er Skatter og Takster, som maa paavirkes. Men naar der øves en tilstrækkelig Paavirkning paa disse Ting, vil ogsaa vort Pristal falde derved, hvor det maa være, hvis ikke Krisen her i Landet skal ulideligt forlænges.

Inden jeg gaar over til at gøre nogle Bemærkninger om Budgettet for 1927—28, vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, et Spørgsmaal, som gælder indeværende Finansaar. I November forfalder Statsgældsbeviserne af 1916. Jeg vil gerne anmode den højtærede Finansminister om, saa snart han er i Stand dertil, at sige, hvorledes han agter at stille sig med Hensyn til disse Gældsbevisers Indfrielse og Afløsning.

Budgettet for 1927—28 regner, som enhver, der ser paa Budgettet, kan se, med en fortsat Formueopsparing og Afdrag paa Gælden, saaledes som det er forelagt her. Men naar dette Budget en Gang bliver til Statsregnskabet for 1927—28, kan der ikke være Tvivl om, at Formueopsparing og Afbetaling af Gæld vil dette Aar ikke kunne byde, idet Statsregnskabet for 1927—28 vil komme til at besegle det beklagelige, at Finansministeren ikke har kunnet gennemføre sin politiske Plan for den 4-aarige Periode, han har regnet med at skulle styre i. Det havde været særdeles ønskeligt, om han havde kunnet dette, og det havde han kunnet, hvis man havde kunnet holde Landets Pengevæsen i Ro. Allerede med Hensyn til Budgettet for 1927—28 erkender Ministeren, at hans Driftsbalance er udsat, og at den maa styrkes; og han har nævnt et Mittel dertil. Den højtærede Minister maa opføre i Forhold til 1925—26 en Afgang i Skatter paa 61 Mill. Kr., og det er jo ikke let at komme over en saadan Nedgang i